

ದಿಕ್ಕುತ್ಪಾದ ಒಂಟಿ ಹಕ್ಕಿಗೆ ತವರಿನ ಆಸರೆ

ಗಭ್ರಾಯಿರಾದ ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರೂ ಇದ್ದರು. ಬಹುತೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಏವ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಿಕನ್ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೇಳೆದಿದ್ದರು. ಶ್ಯಾಮವಣಿದ ಪೀಡಿತೆಯರು, ಶೈತವಣಿದ ರಕ್ಷಕರು! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರದೇ ಆದ ದುಖದ ಕಥೆಗಳಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ಪರಿಯ ದುರ್ವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಿಲ್ವೋ ಮಹಿಳೆಯಾದ ಜಾಂಬಿರ್ ತಮ್ಮ ಹಿಂಸೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

‘ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತಿ ಹಂಚಾಬಿನ ಕಪೂರಧಳಾ ಜ್ಞಾನೆಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯವರು. ನಾವಿಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಅವನಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯೇ? ನನಗಿಲ್ಲವೇ? ಅವನು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯ ಮುದುವೆಗೆ ಏವ್ಯಾನ ಸಾವಿರ ಕ್ಲೋನರ್ ಎಂದರೆ ಏದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ನಾವಿಲ್ಲ ಹಾಲಿ ಮಾಡಿ ಸಾಯ್ಯದ್ವೀವಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ರೇಗಿದೆ. ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಯಿತು, ಅವನು ಚಾಕು ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಹೆಂಡೆಗೆ ಇರಿದ್ದೆನ್ನು.’

‘ಚಾಕುವಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇರಿದ್ದೆನ್ನು?’ ನಾನು ಕಂಟಿಸಿದೆ.

‘ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅವನು ನನ್ನ ಕೊಲೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದ. ಈ ಸುಧಿ ಡ್ಯಾನಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಜ್ಯೋತಿನನ್ನಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ...’

ಚಾಕು ಇರಿತದಿಂದಾದ ಗಾಯ ಜಾಂಬಿರ್ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇತ್ತು. ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೆಜ್ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು.

ಫಾನಾದ ಅಳಿನಾ ಹೇಳಿದಳು:

‘ನನ್ನ ಪತಿ ಮಸ್ತು ಶೀಪ್ಪಿಂಗ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ. ಆದರೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಸದಾ ವಿಶಾಚಿನ ಅಥವಾ ಭೂತನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಹಗಲುರಾತ್ರಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದರೆ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ದಿನೆದಿನೇ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.’

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಬೇನಂಚೀರ್ ಹೇಳಿದಳು:

‘ನನ್ನ ಯಜಮಾನರು ಕುಡುಕರು. ದುಡಿದ ದುಡುನ್ನೇಲ್ಲಾ ಹೆಂಡಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕುಡಿದಾಗ ಹಿಂಸೆ ಪತುವಾಗ್ತಾರೆ. ನಾನು ಉಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಕಿಡುಹೊಳ್ಳಾರೆ, ಅದನ್ನು

ಮತ್ತೆ ಹೆಂಡಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ತಾರೆ.’

ಅಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಅರವತ್ತೆರಡರ ಫಾರಸಿ ಮಹಿಳೆ ಫೀರೋಜಾರ ದುಖಿದ ಕಥೆ:

‘ನಾವು ಇರಾನ್ ಬಿಟ್ಟೆ ನಲ್ಲಿತ್ತು ವರಂಗಳಾದವು. ನನ್ನ ಗಂಡ ಈಗಲೂ ನನಗೆ ಇರಾನಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪಾಲೀಸಲು ಹೇಳ್ಯಾನೆ. ನಾನು ಬುಕಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕಂತೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬಾರದಂತೆ. ಮೂರೂ ಹೊತ್ತು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಂತೆ. ಅವನ

